

ת"פ 32160/09/21 - מדינת ישראל נגד ארסניי פינקר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 32160-09-21 מדינת ישראל נ' פינקר(עציר)

בפני כבוד סגן הנשיא ירון מינטקביץ

בעניין: מדינת ישראל

ע"י עו"ד רמי בן חמו

המאשימה

נגד

ארסניי פינקר

ע"י עו"ד מרדכי רפאלי

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע על פי הודאתו בתקיפה הגורמת חבלה חמורה. ואלו עובדות כתב האישום בו הודה הנאשם:

ביום 13.9.21 הסתובב הנאשם באיזור שוק מחנה יהודה כשהיה שיכור, והטיל מימיו ברחוב, ליד פאב. אחד המבלים במקום, נ"ג (להלן: המתלונן) ניגש לנאשם וביקש ממנו לחדול ממעשיו והנאשם דחף את המתלונן. המתלונן תפס את ידיו של הנאשם, על מנת למנוע ממנו לתקוף אותו, ובין השניים התפתח עימות, במהלכו נחבל המתלונן בפניו ואפו נשבר, והוא בעט בנאשם. עוברי אורח שהיו במקום הפרידו בין הנאשם והמתלונן והנאשם עזב את המקום.

לאחר מספר דקות חזר הנאשם למקום, ניגש למתלונן ודחף אותו. המתלונן זרק על הנאשם בקבוק והשניים נאבקו ונפלו על המדרכה. במהלך המאבק נשך הנאשם את אזנו של המתלונן ותלש חלק מהתנוך, אותו לא ניתן היה לתפור חזרה למקום. כמו כן הנאשם נחבל בפניו ונגרם לו חתך.

הודאת הנאשם באה במסגרתו של הסדר דיוני אליו הגיעו הצדדים במהלך שמיעת הראיות בתיק, לאחר שנשמעו עדי התביעה והחלה עדות הנאשם.

הראיות לעונש

המאשימה הגישה הצהרת נפגע עבירה של המתלונן, ממנה עולה כי מלבד הכאב הפיזי שנגרם לו באירוע, השחתת מראה פניו גרמה לו לקושי נפשי, חרדות, ניתוק חברתי ופגיעה בתפקוד היומיומי. כמו כן המתלונן חשש להחשף בפני ילדיו והדבר פגע בקשר שלו איתם (המתלונן גרוש וילדיו אינם במשמורת). המתלונן אמנם לא התייצב להחקר על ההצהרה, אך התרשמתי ממנו כאשר העיד, ותוצאות האירוע ניכרו בו, הן מהבחינה הפיזית והן מבחינת השפעתם הנפשית עליו.

מתסקיר נפגע עבירה שהוגש עולה, כי האירוע פגע במתלונן פגיעה קשה, שמעבר לפגיעה הגופנית המשמעותית, ניכרת בעיקר במישור הנפשי, והחמירה מצב קיים. המתלונן חש כיום תחושת חוסר אונים ופגיעה בדימויו העצמי, ותפקודו

הכללי נפגע כתוצאה מהאירוע, בין היתר בשל העובדה שגם קודם לאירוע המתלון סבל מתוצאותיו של אירוע אלים קודם אליו נקלע, ולא ארחיב מעבר לכך על מנת שלא לפגוע בפרטיותו של המתלון.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הפנה לחומרת מעשיו של הנאשם ופגיעתם במתלון, כפי שעלה מהצהרת נפגע העבירה ומן הראיות. לאור אלה טען כי מתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר, לתקופה שבין שנתיים לארבע שנים. בשל נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובהן העדר הרשעות קודמות והודאתו, ביקש להשית עליו שנתיים מאסר, מאסר מותנה וקנס.

ב"כ הנאשם הפנה לכך שהאירוע החל כקטטה בין שיכורים, ולכך שלמתלון היתה תרומה להסלמת האירוע, בין היתר בשים לב לכך שהוא זרק עת הנאשם בקבוק זכוכית, ולכך שמהראיות עלה כי גם ניסה לתקוף אותו באמצעות "בונר" (מתקן המשמש לשמירת תדפיסי ההזמנות מהלקוחות בפאב ("בונים")), הכולל בסיס אליו מחובר שיפוד קטן עליו נועצים את הטפסים. עוד הפנה לכך שהמתלון כבר היה מעורב באירועים אלימים קודמים. לאור אלה טען כי מתחם העונש ההולם מתחיל במאסר קצר וביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

הנאשם אמר כי הוא מצטער על מעשיו, אשר נבעו מכך שהיה שתוי ואינם מאפיינים אותו, והבטיח לפנות לקבלת טיפול לאחר שחרורו.

מתחם העונש ההולם

הנאשם הסתובב שיכור באיזור השוק, הטיל מימיו ברחוב מול מבלים בפאב וכאשר המתלון העיר לו, דחף אותו ולאחר מכן התעמת איתו באלימות. כתוצאה מהמעשים נחבל המתלון ואפו נשבר. בהמשך שב הנאשם ותקף את המתלון, ובמהלך המאבק נשך את אזנו ותלש חלק מהתנוך.

התקשיתי לקבל את טענות הסניגור, בדבר אשמתו של המתלון באירוע: אכן, גם המתלון יכול היה להבליג, ולא להעיר לנאשם כאשר ראה אותו מטיל את מימיו ברחוב, והיה יכול לעזוב את המקום כאשר דחף אותו הנאשם, אך לא ניתן ליצור הקבלה בין מעשיהם של השניים, שהרי הנאשם היה הראשון לתקוף, והוא שגרם למתלון חבלות קשות. עם זאת אביא בחשבון, כי גם המתלון יכול היה לנהוג אחרת.

חברה שומרת חוק אינה יכולה להשלים עם התנהגות בריונית, אלימה ופורעת חוק מעין זו, או לגלות כלפיה סובלנות או סלחנות.

ר' למשל לענין זה ע"פ 4173/07, מדינת ישראל נ' פלוני, שם נפסק:

"ולגופו של עניין. רבות נאמר בבתי המשפט על תופעת האלימות הפושה בחברה הישראלית ועל הצורך של איחוד כוחות של כל הרשויות לצורך מלחמה בתופעה זו. תפקידו של בית המשפט במאבק הוא הטלת עונשים מרתיעים ומשמעותיים על הנוקטים באלימות לפתרון סכסוכים, על מנת להעביר מסר, הן לעברייני האינדיווידואלי, והן לעבריינים הפוטנציאליים ולחברה כולה, כי אין החברה טולרנטית להתנהגויות מעין אלה."

ר' גם ע"פ 8991/10 יעקב מכבי נ' מדינת ישראל:

"בית משפט זה קבע ושב וקבע, בפסקי דין רבים מספור, כי יש לעקור מן השורש את נגע

האלימות שפשה בחברתנו. במלחמה זו מוטל על בתי המשפט תפקיד חשוב ביותר, שעיקרו הוקעת התופעה וגזירת עונשים מחמירים על אלו הבוחרים לנקוט בדרך האלימות. "וראה גם ע"פ 9630/09 זוהר נ' מדינת ישראל וכן ע"פ 3863/09 מדינת ישראל נ' חסן.

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון את התנהגותו הבריונית של הנאשם שקדמה לארוע ואת החבלה הקשה אשר נגרמה למתלונן ומנגד, אביא בחשבון את העובדה שגם המתלונן יכול היה לפעול אחרת וכן את העובדה שהנאשם היה תחת השפעת אלכוהול, ולענין זה היתה תרומה ממשית למעשיו.

לאור אלה מתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין עשרה חודשים ועד שנתיים.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1984, רווק, אין לחובתו הרשעות קודמות.

הוזמן תסקיר שירות מבחן, אשר לא התקבל עד למועד שימוע גזר הדין, ועל כן אין לפני נתונים מלאים לגבי הנאשם. על מנת שלא לעכב את גזירת דינו באופן שמעצרו יעלה על תקופת המאסר, ראיתי לגזור את ענשו על סמך הנתונים שלפני.

דיון והכרעה

מכלול השיקולים פועל לזכותו של הנאשם: מדובר באדם שאין לחובתו מעורבות קודמת בפלילים, אשר קיבל אחריות למעשיו, גם אם בשלב מאוחר, וניכר בו כי תוך כדי ניהול ההליכים חלחלה בו התובנה ביחס לחומרת מעשיו ופגיעתם במתלונן. עוד אציין, כי מהראיות עולה שהנאשם הוא אדם אשר בעבר ניהל אורח חיים יצרני ונורמטיבי והדרדר בשל מכלול גורמים, ובהם צריכת אלכוהול ובעיות אישיות שונות. על פי התרשמותי, הנאשם מבין את חומרת מצבו ואת הצורך שלו לאזור כוחות ולחלץ את עצמו מהבור אליו נקלע, ויש לקוות כי ישכיל לעשות כן.

לאור אלה, אשית עליו עונשים ברף התחתון של המתחם.

לפיכך גזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. עשרה חודשי מאסר בפועל, שימנו מיום המעצר, 13.9.21.
- ב. ארבעה חודשי מאסר בו לא יישא, אלא עם יעבור תוך שלוש שנים מיום שחרורו עבירת אלימות שהיא פשע.
- ג. חודשיים מאסר בו לא יישא, אלא עם יעבור תוך שנתיים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף שהיא עוון.
- ד. פיצוי למתלונן בסך 7,500 ש"ח. הסכום ישולם עד יום 1.7.22.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

לתשומת לב שב"ס, כי יש לבחון בהקדם את זכאותו של הנאשם לשחרור מוקדם, בשל היחס בין תקופת מעצרו והעונש אשר נגזר עליו.

ניתן היום, י"ב אדר ב' תשפ"ב, 15 מרץ 2022, בנוכחות הצדדים.